

Af *Kai Moltke* til undervisningsministeren:

„Er ministeren indforstået med den form for usaglig agitation, som drives af ministeriets konsulent i narkotikaspørgsmål, hr. Peter Schiøler, og hvori der protesteres mod dansk retspraksis over for vitterlig professionelle internationale narkotikaforhandlere som den i Århus dømte tyske statsborger Erich Voss?“

Kai Moltke: Når jeg har ønsket lidt klarhed her fra undervisningsministeriets side, må jeg sige, at dette spørgsmål ikke angår narkobehandlingen i almindelighed, men angår ét specielt felt: den eksisterende strafferamme for storforhandlere og internationale forhandlere.

Når jeg har ønsket at rejse spørgsmålet her, er det, fordi det forekommer mig, at debatten om hele dette i forvejen ømfindtlige spørgsmål er bragt ind på en såre farlig linje. Der kommer for det første i Ekstra Bladet for den 29. marts i år ministeriets konsulents udtalelse om, at narkobekæmpelse i Danmark er ren förfølgelse som tyskernes jødejagt under den anden verdenskrig. Jeg kan ikke tro, at det også skulle være undervisningsministerens synspunkt i den nuværende situation. Og dernæst kommer der dette: vi har en af de hårdeste strafferammer, der eksisterer, og den sidst fældede hashdom på 5 år viser, at dommerne er til sinds at udfylde den.

Det er første akt af denne problemstilling.

Den næste akt følger 2 dage efter i det samme blad, og her gentages påstanden: vi har masser af stofforhandlere i Danmark på trods af en af verdens hårdeste strafferammer.

Nu ser jeg, at efter at mit spørgsmål var stillet og er blevet bekendt for konsulenten, gør han opmærksom på, at han på disse punkter åbenbart 2 gange i træk — og uden dementi — er blevet fejlciteret. Lad mig blot henvise til, at i alle tilfælde påstanden om den strenge strafferamme må afkræftes, for det er en kendsgerning, at man f. eks. i Frankrig den 10. december forrige år ind-

førte langt mere rigoristiske domme. Jeg har her i min mappe dokumenter, som viser, at i Amerika er en negerleder, som angivelig skulle have tilbudt en marihuanacigarett til en civilklædt betjent, blevet idømt ikke mindre end 30 års fængsel for denne forbrydelse, til hvilken der ingen vidner fandtes. Derfor tror jeg ikke, det er klogt at bringe spørgsmålet ind i dette spor, og jeg tror, det er endnu dårligere, når konsulenten i de følgende betragtninger fremhæver, at han har den dybeste foragt for strafferammen, og at han væmmes ved folk, der forlanger bedre orden i disse forhold.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Som det fremgik af hr. Kai Moltkes begrundelse for spørgsmålet, bygger det jo i væsentlig grad på et referat i Ekstra Bladet for den 29. marts i år, og jeg kan oplyse, at referatet i sin opsætning er misvisende.

Konsulent Schiøler deltog søndag den 28. marts i KFUMs og KFUKs landsting for rovere i Århus, og på et spørgsmål fra salen om, hvorvidt han anså det for rigtigt at udvide strafferammen for salg af misbrugsstoffer, sagde han, at det var der ikke udsigt til for øjeblikket. Der var indtil nu ikke forekommet en dom, der udfyldte hele strafferammen; før dette skete, måtte man være betænkelig ved at udvide strafferammen, da man ikke ved, om dette vil have en generalpræventiv virkning. Hr. Schiøler sagde i øvrigt, at højesteret i august 1970 i et par forøgelser af strafudmålingen havde anvist en vej, som anklagemyndighed og domstole i den senere tid, f. eks. i Århus, synes at ville følge.

Konsulent Schiøler stilles særdeles ofte i diskussioner og ved foredrag over for spørgsmål af lignende art; han føler sig ikke kompetent til at vurdere domme, men mener, at der er for hyppige udtalelser af meget stærk karakter mod en bestemt del af den socialt mest skadede befolkningsgruppe, og vil advare mod at lade stemninger af denne karakter påvirke noget så vigtigt som strafferammen for forbrydelser.